

Dosar nr. 9/J/2014

SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI ÎN MATERIE DISCIPLINARĂ

Hotărârea nr. 11J

Ședința publică din 10 septembrie 2014

- Președinte Judecător
- Judecător
- Judecător
- Judecător
- Judecător
- Judecător

Pe rol soluționarea acțiunii disciplinare formulată de Inspekția Judiciară împotriva pârâtei M. S., judecător în cadrul Tribunalului B..., pentru săvârșirea abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. i) teza a II a din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, constând în „nerespectarea îndatoririi de a se abține atunci când judecătorul sau procurorul știe că există una din cauzele prevăzute de lege pentru abținerea sa, precum și formularea de cereri repetate și nejustificate de abținere în aceeași cauză, care are ca efect tergiversarea judecății”.

La apelul nominal, făcut în ședință publică, au răspuns Inspekția Judiciară, prin reprezentant, respectiv doamna inspector S. D., lipsind pârâta judecător S. M..

Adresa: București, Calea Plevnei, Nr. 141 B, Sector 6, cod 06110

Tel: 311 69 00; Fax: 311 69 01

Web: www.csm1909.ro

Procedura de citare legal îndeplinită.

Secția acordă cuvântul pe formulare de probatorii.

Inspekția Judiciară, prin reprezentant, solicită proba cu înscrisurile depuse la dosar.

Secția, în temeiul art.258 Cod procedură civilă raportat la art.255 Cod procedură civilă, încuviințează proba cu înscrisurile depuse la dosar.

Nemaifiind alte cereri de formulat sau excepții de invocat, Secția constatând cauza în stare de judecată, acordă cuvântul asupra fondului.

Inspekția Judiciară, prin reprezentant, solicită admiterea acțiunii disciplinare astfel cum a fost formulată, având în vedere că, din probele administrate rezultă că doamna judecător S. M. a săvârșit abaterea disciplinară prevăzută de art.99 lit. i teza a II a din Legea 303/2004. Astfel, doamna judecător S. M. a formulat în mod repetat pe parcursul soluționării mai multor cauze, cereri de abținere atât la primul termen de judecată, după casarea cu trimitere spre rejudecare, cât și ulterior pe parcursul judecății a mai multor cereri, întemeiate pe aceeași stare de incompatibilitate asupra căreia instanța s-a pronunțat ca nefiind incidentă, această situație reprezentând o constantă în activitatea doamnei judecător.

Arată că temporizarea procedurilor judiciare este consecința comportamentului adoptat de judecătorul cercetat manifestat fie prin formularea repetată de cereri de abținere în aceeași cauză, fie prin formularea unor cereri de abținere, contrar dispozițiilor legale.

SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI ÎN MATERIE DISCIPLINARĂ

Deliberând asupra cauzei de față, reține următoarele:

Adresa: București, Calea Plevnei, Nr. 141 B, Sector 6, cod 06110

Tel: 311 69 00; Fax: 311 69 01

Web: www.csm1909.ro

Prin acțiunea disciplinară înregistrată pe rolul Secției pentru judecători în materie disciplinară sub nr.9/J/2014, Inspekția Judiciară a solicitat ca, prin hotărârea ce o va pronunța, să dispună aplicarea uneia dintre sancțiunile prevăzute de art. 100 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pârâtei S. M. - judecător în cadrul Tribunalului B... cu privire la săvârșirea abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. i) teza a II a din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare.

În motivarea acțiunii se reține, în esență, că doamna S. M.- judecător în cadrul Tribunalului B..., a formulat în mod repetat pe parcursul soluționării unei cauze, cereri de abținere atât la primul termen de judecată, după casarea cu trimitere spre rejudecare, cât și ulterior pe parcursul judecății, cereri întemeiate pe aceeași stare de incompatibilitate asupra căreia instanța s-a pronunțat ca nefiind incidentă, această situație reprezentând o constantă în activitatea doamnei judecător.

S-a apreciat că din dosarele care au făcut obiectul verificărilor a rezultat că temporizarea procedurilor judiciare este consecința comportamentului adoptat de judecătorul cercetat manifestat fie prin formularea repetată de cereri de abținere în aceeași cauză, fie prin formularea unor cereri de abținere, contrar dispozițiilor legale.

S-a arătat că majoritatea dosarelor în care doamna judecător M. S. a formulat, încă de la primul termen de judecată, cereri de abținere sunt dosare aflate în al doilea ciclu procesual, urmare a casării cu trimitere spre rejudecare, dosare care în primul ciclu procesual au fost soluționate de doamna judecător.

*"Consiliul Superior al Magistraturii este
garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Potrivit art. 99 alin. 6 din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, acestea au fost repartizate completului inițial investit, pentru asigurarea respectării principiului continuității completului.

Deși toate aceste dosare au fost soluționate în primul ciclu procesual fără a fi evocat fondul, contrar dispozițiilor art. 24 alin. 1 vechiul Cod de procedură civilă, doamna judecător M. S. a formulat cereri de abținere de la judecată, deși nu se regăsea în situația prevăzută ca stare de incompatibilitate.

Ulterior respingerii, ca neîntemeiate, a acestor cereri, pe parcursul judecății, doamna judecător a formulat, în mod repetat cereri de abținere, invocând aceeași stare de incompatibilitate.

Inspekția Judiciară apreciază că faptele doamnei judecător întrunesc elementele constitutive ale abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. i) teza a II a din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor.

În drept, Inspekția Judiciară își întemeiază prezenta acțiune disciplinară pe dispozițiile art. 44 – 47 din Legea nr. 317/2004, republicată și modificată.

În dovedirea acțiunii, Inspekția Judiciară a arătat că, pe parcursul cercetării disciplinare, a fost administrată proba cu înscrisuri .

Pârâta, deși legal citată, nu a formulat întâmpinare și nu s-a prezentat în fața Secției pentru a administra probe în apărare.

În cauză s-a administrat proba cu înscrisuri .

Analizând materialul probator administrat în cauză, Secția pentru judecatori în materie disciplinară reține următoarele:

Prin sesizarea înregistrată la Inspekția Judiciară la data de 18.02.2014

Adresa: București, Calea Plevnei, Nr. 141 B, Sector 6, cod 06110

Telex: 311 69 00; Fax: 311 69 01

Web: www.csm1909.ro

*"Consiliul Superior al Magistraturii este
garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

petentele A. S. D., P. L. și I. W. C., părți în dosarul nr. /2012, înregistrat pe rolul Tribunalului B..., Secția a ...-a civilă, au criticat modalitatea de instrumentare a acestuia, de către doamna judecător M. S., concretizată prin refuzul nejustificat de a primi la dosar notele de ședință formulate de apărătorul petentelor (la termenul de judecată din 20.03.2013) și de a pune în discuția părților cererile sau excepțiile formulate pe parcursul desfășurării procedurii judiciare în cauza pendinte (la termenele de judecată din 23.01.2013 și 20.03.2013); nepronunțarea asupra probatoriilor solicitate de către reclamante, formulate prin apărător (la termenul de judecată din data de 23.01.2013); formularea unor cereri repetate și nejustificate de abținere în aceeași cauză, care au avut ca efect tergiversarea judecății.

Prin rezoluția din data de 31 martie 2014 s-a dispus, în temeiul dispozițiilor art. 45 alin. 6 lit. b) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, începerea cercetării disciplinare față de M. S., judecător în cadrul Secției a ...-a civilă a Tribunalului B....

Cercetarea disciplinară s-a desfășurat la sediul Tribunalului B..., la datele de 23 aprilie 2014 și 8 mai 2014, în lipsa judecătorului cercetat.

În vederea efectuării cercetării au fost comunicate judecătorului cercetat invitația de participare la cercetare, cu mențiunea de a fi prezentă la sediul instanței la data de 23 aprilie 2014, în vederea efectuării cercetării disciplinare și rezoluția de începere a cercetării disciplinare din data de 31 martie 2014 și invitația în vederea continuării cercetării disciplinare, pentru data de 8 mai 2014.

Deși a cunoscut că s-a dispus cercetarea sa disciplinară, precum și datele la care a avut loc această activitate, doamna judecător M. S. a refuzat atât comunicarea rezoluției din 31 martie 2014, pronunțată în dosarul

*"Consiliul Superior al Magistraturii este
garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

.../IJ/.../DIJ/2014, cât și să se prezinte, să propună probe în apărare sau pentru a fi ascultată.

Prin urmare, doamna judecător nu a putut fi audiată și nici nu a formulat, oral sau în scris, probe în apărare.

Modul de efectuare a cercetării disciplinare a fost consemnat în cuprinsul celor 2 procese-verbale încheiate la datele respective și atașate la dosarul disciplinar.

Prin rezoluția nr..../IJ/.../DIJ/2014 din 5 iunie 2014 s-a dispus admiterea sesizării formulate de petentele A. S. D., P. L. și I. W. C., față de doamna S. M., judecător în cadrul Secției a ... – a Civilă a Tribunalului B..., și respectiv exercitarea acțiunii disciplinare față de doamna S. M., pentru săvârșirea abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. i teza a II-a din Legea nr. 303/2004, privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

De asemenea s-a dispus respingerea sesizării față de doamna judecător S. M., cu privire la săvârșirea abaterilor disciplinare prevăzute de art. 99 lit. e, h teza I și t din Legea nr. 303/2004, privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Referitor la situația de fapt, Secția reține următoarele:

Dosarul nr...../2012, în care petiționarele, în contradictoriu cu SC R... SA, au solicitat anularea Deciziei nr. .../2011, a fost înregistrat în al doilea ciclu procesual pe rolul Tribunalului B..., Secția a ...-a Civilă, la data de 02.07.2012, urmare a casării sentinței civile nr. .../02.11.2011, pronunțată în dosarul nr./2011 și trimiterea cauzei spre rejudecare aceleiași instanțe.

În primul ciclu procesual, dosarul a fost soluționat prin sentința civilă nr.

*"Consiliul Superior al Magistraturii este
garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

..., pronunțată de doamna judecător M. S. la data de 22.11.2011, hotărâre prin s-a constatat nulitatea cererii de chemare în judecată, pentru lipsa calității de reprezentant al apărătorului ales al reclamantelor.

Prin decizia civilă nr. .../R/08.05.2012, pronunțată de Curtea de Apel B... recursul declarat de petiționare a fost admis, reținându-se că „lipsa semnăturilor tuturor reclamanților de pe împuternicirea avocațială nu conduce la anularea cererii de chemare în judecată, având în vedere că Anexei 2 din Statutul profesiei de avocat, semnătura clientului pe împuternicirea avocațială, nu este necesară în situația în care forma de exercitare a profesiei de avocat atestă identitatea părților, a conținutului și data contractului de asistență juridică, în baza căruia s-a eliberat împuternicirea”.

La primul termen de judecată din data de **12.09.2012**, doamna judecător M. S. a formulat cerere de abținere, apreciind că și-a spus părerea cu privire la soluționarea cauzei, prin sentința civilă nr. .../02.11.2011, cerere respinsă de către instanță, prin încheierea de ședință pronunțată la data de 13.09.2013, reținându-se că doamna judecător nu s-a pronunțat pe fondul pricinii.

La următorul termen de judecată din data de **23.01.2013** instanța a respins cererea de amânare a judecării cauzei pentru ca reclamanții să-și precizeze contestația, apreciind că nu mai este în termen și a pus în vedere reclamanților să depună la dosarul cauzei procesul - verbal de confiscare.

Cu privire la acest aspect, apărătorul reclamanților a solicitat instanței să pună în discuția părților excepția tardivității cererii de precizare a acțiunii, împrejurare față de care instanța a arătat că deja s-a pronunțat asupra acestui aspect.

Tot la același termen de judecată au fost solicitate probe, instanța

*"Consiliul Superior al Magistraturii este
garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

încuviințând proba cu înscrisuri pentru ambele părți și a respins proba cu interogatoriul pârâtei solicitată de reclamant, precum și respingerea probei privind efectuarea unei adrese către Biroul Executorului Judecătoresc, formulată de către pârât.

Referitor la proba privind efectuarea unei expertize topografice solicitată de reclamanți, discuția cu privire la aceasta a fost prorogată de către instanță, după depunerea înscrisurilor la dosar.

La termenul de judecată din data de **20.03.2013**, după ce instanța a pus în vedere apărătorului reclamanților că nu și-a îndeplinit obligația stabilită în sarcina sa de a depune la dosar procesul verbal de confiscare din 14 august 1959, acesta a învederat că înscrisul a fost depus încă din data de 18.03.2013. Totodată a susținut că acesta este în dosar la filele 14 și 15, depus încă din primul ciclu procesual.

În aceste condiții, instanța a precizat că va proceda la verificarea actelor dosarului, iar în cazul în care procesul verbal nu se regăsește, va rămâne în pronunțare pe cererea de suspendare a judecății.

La solicitarea apărătorului de a i se acorda cuvântul cu privire la suspendarea cauzei, instanța a procedat la legitimarea și amendarea acestuia cu suma de 300 lei.

În aceleași condiții de desfășurare a procedurii judiciare, instanța a refuzat primirea la dosarul cauzei a notelor de ședință din partea aceluiași apărător și a rămas în pronunțare cu privire la suspendarea cauzei.

Aceste note au fost depuse ulterior de apărătorul reclamantelor, a doua zi, la data de 21.03.2013, prin serviciul Registratură al instanței.

La același termen de judecată, după ce a anunțat că rămâne în

*"Consiliul Superior al Magistraturii este
garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

pronunțare cu privire la suspendarea judecării cauzei, doamna judecător a formulat a doua cerere de abținere, întemeiată pe aceleași considerente ca și prima, respectiv pe dispozițiile art. 24 alin. 1 Cod procedură civilă.

Prin încheierea de ședință din data de 21.03.2014 și această cerere a fost respinsă, pentru aceleași motive care au stat la baza respingerii primei cereri de abținere.

La aceeași dată, petentele au formulat cerere de recuzare, întemeiată pe dispozițiile art. 27 pct. 1 Cod procedură civilă, art. 41, art. 42 pct. 2 și 13 din Noul cod de procedură civilă. Cererea de recuzare a fost respinsă prin încheierea de ședință din data de 21.03.2013.

Ulterior soluționării acestor cereri, dosarul a fost restituit completului de judecată, doamna judecător M. stabilind administrativ, prin rezoluție următorul termen de judecată, la data de 12.06.2013.

La data de **12.06.2013**, reclamantele formulează o nouă cerere de recuzare împotriva doamnei judecător, pe considerentul că instanța a pus în vedere suspendarea cauzei, deși înscrisul despre care se face vorbire se afla la dosarul cauzei. Cererea de recuzare a fost respinsă prin încheierea de ședință pronunțată la data de 13.06.2013.

La data de 06.09.2013, pârâta SNT-R... SA a depus cerere de înscriere în fals a notificării și a solicitat ca instanța să pună în vedere reclamantelor să depună originalul acesteia, cerere care a fost pusă în discuția părților și respinsă prin încheierea din 12.03.2014.

La termenul din data de **11.09.2013**, completul de judecată a fost prezidat de doamna judecător I. N. care, din oficiu, a dispus emiterea unei adrese către Primăria C... pentru a înainta întregul dosar administrativ cu privire la terenul ce

*"Consiliul Superior al Magistraturii este
garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

face obiectul litigiului.

La termenul de judecată din data de **06.11.2013**, după discutarea utilității și pertinentei unor probatorii pentru soluționarea cauzei, au fost depuse note de ședință de către apărătorul reclamantelor și alte înscrisuri. După respingerea cererilor formulate de către reclamante, prin apărător, acesta a formulat o nouă cerere de recuzare a doamnei judecător M. S., apreciind că, prin modul în care înțelege să admită probatoriile în prezenta cauză nu dorește soluționarea acesteia. Cererea de recuzare a fost respinsă prin încheierea pronunțată la data de 07.11.2013.

La termenul de judecată din **15.01.2014**, la cererea părților de a se constata că Primăria orașului C... nu a îndeplinit obligația stabilită în sarcina sa de instanța de judecată, în sensul înaintării documentației solicitate, doamna judecător M. S. a susținut că asupra acestei probe s-a pronunțat deja prin încheierea din data de 06.11.2013 și a acordat cuvântul asupra probelor.

La acest termen, instanța a apreciat că toate probele au fost administrate în cauză și a constatat cauza în stare de judecată, în condițiile în care asupra probei privind efectuarea expertizei topografice instanța nu s-a mai pronunțat. Tribunalul, constatând că toate probele au fost administrate în cauză a constatat cauza în stare de judecată.

În aceste condiții, apărătorul reclamantelor a formulat o nouă cerere de recuzare a doamnei judecător M. S.. Cu privire la această cerere de recuzare, în conținutul încheierii de ședință se menționează că, doamna judecător a refuzat să consemneze și motivele care stau la baza acestei cereri. Cererea de recuzare a fost respinsă prin încheierea pronunțată la data de 16.01.2014.

La următorul termen de judecată din **12.03.2014**, după depunerea la dosar a

*"Consiliul Superior al Magistraturii este
garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

unor note de ședință de către reclamanți și pronunțarea asupra cererii de înscriere în fals formulată de pârâtă, a fost încuviințată cererea de amânare formulată de reclamanți, prin apărător, pentru a lua cunoștință de înscrisurile depuse de pârâtă în ședință publică.

La termenul de judecată din data de **09.04.2014**, după ce instanța a respins proba cu expertiză topografică, formulată de reclamante la 23.01.2013 și cererea de suspendare a judecății, formulată de reclamante, prin avocat, **doamna judecător M. a formulat a treia cerere de abținere în această cauză, fără a indica motivele.** Prin încheierea pronunțată la 10.04.2014, cererea de abținere a fost respinsă ca lipsită de obiect.

Următorul termen de judecată a fost stabilit la data de 14.06.2014.

Prin urmare, se reține că, în dosarul analizat, pârâta judecător M. S. a formulat 3 cereri de abținere (din care două cereri au fost întemeiate pe dispozițiile art. 24 alin. 1 vechiul Cod de procedură civilă, ultima fiind nemotivată), toate aceste cereri fiind respinse.

Referitor la situația cererilor de abținere formulate de doamna judecător S. M. în intervalul 2012-2014, se rețin următoarele:

În anul 2012 au fost formulate 14 cereri de abținere, din care 6 admise și **8 respinse, 6 motivat de faptul că în cauză nu erau incidente dispozițiile art. 24 alin. 1 vechiul Cod de procedură civilă, întrucât doamna judecător nu se pronunțase asupra fondului cauzei** (dosar nr. .../2012, .../2010*, .../2010*, .../2008*, .../2010* și nr. .../2010* - 2 cereri la datele de 25.05.2012 și 19.10.2012).

Cu privire la acestea din urmă, s-a constatat că au fost formulate în dosarele înregistrate în al doilea ciclu procesual, după casarea cu trimitere spre rejudecare,

*"Consiliul Superior al Magistraturii este
garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

cauze soluționate în primul ciclu procesual de doamna judecător pe cale de excepție.

În anul 2013, au fost formulate 18 cereri de abținere, din care 3 admise și **15 respinse**, toate motivat de faptul că în cauză nu erau incidente dispozițiile art. 24 alin. 1 vechiul Cod de procedură civilă, întrucât doamna judecător nu se pronunțase asupra fondului cauzei sau ca inadmisibile, fiind întemeiate pe aceleași dispoziții (dosar nr. .../2012 – 2 cereri, .../2008*, .../2010*, .../2010*, .../2010*, .../2010, .../2012, .../2011*, .../2008, .../2010 - 2 cereri, .../2010* - 2 cereri la datele de 19.10.2012 și 29.03.2013, .../2011*, .../2010* și .../2008* - 2 cereri).

Trebuie precizat că în ***dosarul nr. .../2008****, prin încheierea pronunțată la data de 04.04.2014 a fost admisă a 4-a cerere de abținere formulată de doamna judecător M., urmare a antepronunțării acesteia, la termenul de judecată din 12.06.2013.

În anul 2014 până la data efectuării cercetării disciplinare, au fost formulate 12 cereri de abținere, din care 6 admise și **6 respinse**.

Soluțiile de respingere au fost motivate de faptul că, în cauză, nu erau incidente dispozițiile art. 24 alin. 1 vechiul Cod de procedură civilă, întrucât doamna judecător M. S. nu se pronunțase asupra fondului cauzei (dosar nr. .../2012, .../2011*, .../2011*, .../2012*, .../2011 și .../2011*).

Această situație de fapt rezultă din probele administrate în cauză și nu a fost contestată de pârâtă.

Potrivit art. 99 lit. i) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și cu modificările ulterioare constituie abatere disciplinară **„nerespectarea îndatoririi de a se abține atunci când judecătorul**

*"Consiliul Superior al Magistraturii este
garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

sau procurorul știe că există una din cauzele prevăzute de lege pentru abținerea sa, precum și formularea de cereri repetate și nejustificate de abținere în aceeași cauză, care are ca efect tergiversarea judecății".

Dispozițiile art. 99 lit. i) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și cu modificările ulterioare reglementează două variante normative ale aceleiași abateri disciplinare, respectiv: nerespectarea de către judecător/procuror a îndatoririi de a se abține atunci când judecătorul sau procurorul știe că există una din cauzele prevăzute de lege pentru abținerea sa *și respectiv, formularea de cereri repetate și nejustificate de abținere în aceeași cauză, care are ca efect tergiversarea judecății.*

În actuala reglementare, pentru reținerea abaterii disciplinare în varianta normativă prevăzută de art. 99 lit. i) teza a II-a, legiuitorul impune ca cererile de abținere să fie formulate în mod repetat, nejustificat și să aibă ca efect tergiversarea soluționării cauzei.

Analiza elementelor constitutive ale abaterii disciplinare, prin raportare la îndeplinirea acestor condiții, conduce la concluzia că răspunderea disciplinară poate fi atrasă numai în condițiile în care judecătorul/procurorul fie invocă, în mod repetat, același motiv de incompatibilitate, fie nu invocă în cadrul aceleiași cereri de abținere toate situațiile de incompatibilitate în care cunoaște că se află, formulând cereri succesive pentru fiecare motiv în parte.

De asemenea, răspunderea disciplinară a magistratului nu se poate angaja în situația în care se constată că formularea cererilor de abținere nu a avut consecințe asupra duratei procedurilor în cauză.

Art.12 din Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor, adoptat prin

*"Consiliul Superior al Magistraturii este
garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Hotărârea nr. 328 din 24.08.2005 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii prevede că „ judecătorii și procurorii sunt obligați să-și îndeplinească cu competență și corectitudine îndatoririle profesionale, să respecte îndatoririle cu caracter administrativ stabilite prin legi, regulamente și ordine de serviciu,, , iar potrivit art. 13 din același act normativ „judecătorii și procurorii sunt datori să depună diligența necesară în vederea îndeplinirii lucrărilor repartizate, cu respectarea termenelor legale, iar în cazul în care legea nu prevede, înăuntrul unor termene rezonabile”.

Conform art. 91 teza I din Legea nr. 303/2004, republicată, „judecătorii și procurorii sunt obligați să rezolve lucrările în termenele stabilite și să soluționeze cauzele într-un termen rezonabil, în funcție de complexitatea acestora”.

Art.10 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, cu modificările și completările ulterioare prevede că „ toate persoanele au dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, de o instanță imparțială și independentă, constituită potrivit legii”.

Secția apreciază că, pentru a subzista latura obiectivă a acestei abateri disciplinare, trebuie să se constate că pârâta judecător a formulat cereri repetate și nejustificate de abținere în aceeași cauză, care au avut ca efect tergiversarea soluționării cauzei.

În speță, pârâta judecător S. M. a formulat cereri repetate de abținere în mai multe dintre dosarele ce i-au fost repartizate spre soluționare, invocând același motiv de incompatibilitate, după cum urmează: în dosarul nr. .../2008* a formulat 4 cereri de abținere, ultima dintre acestea fiind admisă ca urmare a antepronunțării doamnei judecător în ședință publică; în dosarul nr. .../2012* a formulat 3 cereri de abținere care au fost respinse; în dosarul nr. .../2010* pârâta

*"Consiliul Superior al Magistraturii este
garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

a formulat 3 cereri de abținere, toate respinse ; în dosarul nr. .../2010* pârâta a formulat 2 cereri de abținere, ambele respinse; în dosarul nr. .../2010* pârâta a formulat 2 cereri de abținere, ce au fost respinse ca .

Probele administrate au relevat faptul că pârâta judecător a continuat să formuleze noi cereri de abținere în aceleași cauze și pentru aceleași motive, după ce prima cerere de abținere a fost respinsă, astfel că Secția reține caracterul nejustificat al cererilor de abținere.

Formularea de cereri de abținere în mod repetat și nejustificat în aceeași cauză, pentru aceleași motive, reprezintă în mod clar refuzul judecătorului de a soluționa cauzele care i-au fost repartizate, refuz care a avut ca efect tergiversarea soluționării cauzelor și , nu în ultimul rând, o încălcare a normelor deontologice.

De asemenea, Secția constată că prin modul în care a înțeles să administreze actul de justiție, pârâta judecător a obstrucționat dreptul părților la judecarea cauzei într-un termen rezonabil, drept prevăzut de art. 6 pct.1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, judecata fiind amânată pentru soluționarea cererilor repetate de abținere.

Sub aspectul laturii subiective, forma de vinovăție care caracterizează această abatere disciplinară este cea a intenției. În considerarea statutului său profesional de judecător, pârâta trebuia și putea să prevadă efectele prejudiciabile aduse drepturilor procesuale ale părților dar și imaginii și prestigiului justiției.

Atitudinea culpabilă a pârâtei judecător nu a rezidat numai în numărul cererilor de abținere formulate, ci și în faptul că, după respingerea acestora, a continuat să formuleze alte cereri, invocând aceleași motive de incompatibilitate. Cererile de abținere formulate ulterior de pârâta judecător nu s-au întemeiat pe

*"Consiliul Superior al Magistraturii este
garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

un alt motiv de incompatibilitate apărut pe parcursul judecării/soluționării cauzei și despre care nu a avut cunoștință la data formulării cererii anterioare.

Secția apreciază că judecătorii nu se pot prevala de garanția independenței pentru a justifica nerespectarea unei hotărâri definitive ce stabilește că nu se află în vreunul dintre cazurile de incompatibilitate prevăzute de lege, chiar dacă soluția nu este favorabilă judecătorului care a formulat cererea de abținere ce a fost respinsă.

Urmarea produsă prin săvârșirea acestei abateri disciplinare constă în tergiversarea soluționării cauzei, cu consecința încălcării drepturilor procesuale ale părților, actul de justiție fiind afectat prin modalitatea în care judecătorul a înțeles să aplice normele procedurale ce reglementează cazurile de incompatibilitate. Comportamentul adoptat de pârâta judecător, constând în formularea repetată de cereri de abținere în aceeași cauză și pentru aceleași motive, a determinat prelungirea nejustificată a procedurilor judiciare cu perioade cuprinse între 3 luni și 1 an.

În aceste condiții, raportat la dispozițiile legale și regulamentare anterior enunțate, Secția pentru judecători apreciază că pârâta judecător S. M., prin formularea în mod repetat și nejustificat de cereri de abținere a încălcat obligațiile profesionale impuse de statutul de magistrat.

Modalitatea în care pârâta a înțeles să administreze actul de justiție a împietat asupra desfășurării în bune condițiuni a activității instanței în cadrul căreia își desfășoară activitatea.

În acest context, Secția apreciază că fapta pârâtei judecător S. M., concretizată în formularea repetată a unor cereri de abținere nejustificate, cu consecința întreruperii cursului judecății, pe o durată apreciabilă de timp,

*"Consiliul Superior al Magistraturii este
garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

întrunește elementele constitutive ale abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. i) teza a II a din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Pentru toate aceste considerente, Secția va admite acțiunea disciplinară formulată de Inspekția Judiciară împotriva doamnei S. M. – judecător la Tribunalul B....

La individualizarea sancțiunii, aplicată în condițiile art. 100 din Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare, Secția va avea în vedere împrejurările, gravitatea concretă precum și consecințele faptei săvârșite de pârâta judecător.

De asemenea, Secția va avea în vedere că valoarea socială lezată o reprezintă relațiile sociale referitoare la realizarea activității de justiție, în sensul larg al acestei noțiuni, care presupun, pe lângă organizarea și funcționarea în limitele legii, a organelor judiciare și înfăptuirea corectă a actului de justiție, pe planul raportului juridic de muncă, aceste relații transpunându-se în obligații și îndatoriri profesionale ale judecătorilor, stabilite prin legi și regulamente.

În procesul de apreciere a individualizării sancțiunii nu trebuie pierdute din vedere sau minimalizate consecințele directe, imediate, ale faptelor magistratului, astfel cum au fost reliefate de probele administrate în cauză.

Totodată, Secția reține că pârâta are grad de judecător de tribunal și a mai fost sancționată disciplinar prin hotărârile nr. 13J/19.06.2013 și nr. 1J/22.01.2014 pronunțate de Secția pentru judecători, hotărâri rămase irevocabile.

Ținând cont de toate aceste împrejurări care, în mod obiectiv trebuie avute în vedere la individualizarea sancțiunii aplicate, reținând totodată caracterul

gradual al angajării răspunderii disciplinare, Secția apreciază că se justifică aplicarea unei sancțiuni care să nu o îndepărteze din magistratură dar care, prin suspendarea pentru o perioadă de timp din funcția deținută, să asigure, pe viitor, evitarea săvârșirii unor astfel de fapte care afectează independența, imparțialitate și prestigiul justiției.

În consecință, față de urmările concrete produse și anume, crearea unei suspiciuni publice cu privire la comportamentul profesional al pârâtei judecător, față de disp.art.100 din Legea nr.303/2004, republicată, potrivit căreia sancțiunile ce se pot aplica trebuie să fie proporționale cu gravitatea abaterilor, Secția apreciază că se impune aplicarea sancțiunii disciplinare prevăzută de art. 100 lit.d) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, constând în **suspendarea din funcție pe o perioadă de 6 luni.**

Văzând și dispozițiile art. 48 și art. 49 alin. (2) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată,

PENTRU ACESTE MOTIVE

ÎN NUMELE LEGII

HOTĂRĂȘTE:

Cu majoritate,

Admite acțiunea disciplinară formulată de Inspecția Judiciară împotriva doamnei M. S., judecător în cadrul Tribunalului B....

În baza art. 100 lit. d) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, aplică doamnei M. S., judecător în cadrul Tribunalului B..., sancțiunea disciplinară constând în **suspendarea din funcție pe o perioadă de 6 luni**, pentru săvârșirea

*"Consiliul Superior al Magistraturii este
garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

abaterii disciplinare prevăzută de art. 99 lit. i) teza a II a din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare, la Completul de 5 judecători al Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Pronunțată în ședință publică azi, 10 septembrie 2014.

Președinte:

Judecător

Judecător

Judecător

Judecător se

Judecător

Cu opinie separată în privința sancțiunii disciplinare,

Opinia de față, separată de cea a majorității completului ce a soluționat acțiunea disciplinară cu care a fost sesizat, are în vedere doar individualizarea concretă a sancțiunii disciplinare ce ar trebui aplicată pârâtei, d-na judecător S. M..

Așadar, în ce privește existența, modalitatea de săvârșire a faptei reținute în sarcina pârâtei, vinovăția acesteia, ca și elementele constitutive ale acesteia sunt

Adresa: București, Calea Plevnei, Nr. 141 B, Sector 6, cod 06110

Tel: 311 69 00; Fax: 311 69 01

Web: www.csm1909.ro

*"Consiliul Superior al Magistraturii este
garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

cele reținute în hotărârea prin care s-a admis acțiunea disciplinară pentru fapta prevăzută de art. 99 alin. 1 lit. i) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorului și procurorului, republicată, cu modificările și completările ulterioare, astfel încât nu am să fac referire la acestea decât și doar în măsura în care au influență asupra individualizării concrete a sancțiunii disciplinare.

Odată stabilită existența faptei disciplinare și vinovăția acesteia, rămâne ca în funcție de responsabilitatea și gravitatea concretă a faptei să se procedeze la individualizarea sancțiunii, scopul sancțiunii fiind cel al îndreptării celui/celei care a comis o faptă disciplinară, dar și ca mijloc de prevenție atât pentru cel/cea sancționat(ă), cât și pentru societate că astfel de fapte nu vor mai fi comise.

În cazul de față, așa cum se și arată în considerentele hotărârii de față, prin care s-a admis acțiunea disciplinară, fapta prevăzută de art. 99 lit. i) din Legea nr. 303/2004 are o gravitate deosebită:

I) Prin modul repetat al actelor componente ale faptei disciplinare și atitudinea pârâtei în raport cu soluțiile date asupra cererilor de abținere. Așa cum rezultă din acțiunea disciplinară formulată de Inspekția Judiciară, stare de fapt reținută pe larg în hotărârea de față, în anul 2013 pârâta a formulat 18 cereri de abținere, din care 3 admise și 15 respinse, iar în anul 2014 (cu specificarea că cercetarea disciplinară nu a cuprins întregul an 2014) pârâta a formulat 12 cereri de abțineri, din care 6 admise și 6 respinse. Toate cererile de abținere respinse de completurile investite conform legii au avut ca motiv faptul că nu erau incidente dispozițiile art. 24 alin. 1 Cod procedură civilă vechi. Or, în condițiile în care toate cererile de abținere au fost respinse de instanță, dat fiind numărul mare de cereri de abținere, perioada îndelungă în care acestea au fost formulate, era îndatorirea legală a pârâtei de a lua în considerare practica unanimă în

Adresa: București, Calea Plevnei, Nr. 141 B, Sector 6, cod 06110

Tel: 311 69 00; Fax: 311 69 01

Web: www.csm1909.ro

*"Consiliul Superior al Magistraturii este
garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

respingerea cererilor de abținere. Mai degrabă aceste cereri de abțineri repetate se poate constitui într-o concluzie fără echivoc: refuzul pârâtei de a soluționa cauzele cu care a fost investită;

II) Consecințele au fost fără îndoială grave pentru justițiabili, părți în aceste dosare, pentru că prin repetatele și nejustificatele cereri de abținere a rezultat o temporizare a procedurilor judiciare, așa cum se arată în hotărârea prin care s-a admis acțiunea disciplinară între 3 luni – 1 an. Justițiabilii nu au nicio vină în faptul că un judecător, *recte* pârâta, se prevalează abuziv de dispoziții procedurale; aceștia așteaptă ca justiția să le soluționeze cauzele într-un termen optim, cu respectarea tuturor dispozițiilor procedurale. Altfel, urmările prin nesoluționarea cauzelor pot avea consecințe incalculabile pentru interesul personal al justițiabililor, fie că e vorba de proprietate, de relații comerciale sau de viața de familie;

III) Interesul justițiabililor din dosarele în care s-au temporizat procedurile se suprapune cu interesul societății de a avea o justiție care soluționează la timp și just cauzele cu care e sesizată, ca și pilon al unei societăți democratice, ori prin încălcarea în mod grav a drepturilor procesuale ale părților din aceste dosare prin prelungirea nejustificată a procedurilor judiciare, actul de justiție a fost afectat aducându-se atingere dreptului părților din aceste dosare de acces la justiție și a dreptului la un proces echitabil;

IV) Comportamentul pârâtei pe întreg parcursul prezentei proceduri disciplinare indică faptul că aceasta nu a înțeles și nici nu a dorit să înțeleagă gravitatea și seriozitatea acuzațiilor aduse. Așa cum se consemnează în acțiunea disciplinară, nu numai că pârâta nu s-a prezentat pentru a-și prezenta punctul de vedere cu privire la acuzații sau a propune probe în apărare, dar a și refuzat

*"Consiliul Superior al Magistraturii este
garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

comunicarea rezoluției din 31 martie 2014 în dosarul în care s-a efectuat cercetarea disciplinară (f. 4 dosar primă instanță). La fel, în fața Secției de Judecători, ca instanță disciplinară, pârâta nu s-a prezentat, deși a fost citată procedural (f. 26 – 27 dosar primă instanță).

V) Pârâta a mai fost cercetată disciplinar pentru fapte săvârșite în exercițiul atribuțiilor de serviciu. Astfel, a fost sancționată la data de 22.01.2014 de Secția de judecători (f. 44 – 53 dosar primă instanță) pentru săvârșirea faptei disciplinare prevăzute de art. 99 lit. c) din Legea nr. 303/2004, a aplicat sancțiunea „avertismentului” prin Hotărârea nr. 1J/2014, dosar 14/J/2013. De asemenea, prin Hotărârea nr. 13J/19.06.2013 în dosar nr. 5/J/2013 aceeași Secție a sancționat-o pe pârâtă pentru fapta prevăzută de art. 99 lit. t) raportat la art. 99 indice 1 din Legea nr. 303/2004 cu sancțiunea diminuării indemnizației de încadrare lunare brute cu 20% pe o perioadă de 2 luni. Ambele sancțiuni au rămas definitive și irevocabile și puse în aplicare. Ca atare, se poate observa că, deși aflată în proceduri disciplinare și sancționată, pârâta nu a dat dovezi că este capabilă să-și îndrepte comportamentul și atitudinea profesională, în detrimentul îndeplinirii atribuțiilor conform dispozițiilor legale și regulamentare.

În raport cu toate aceste elemente, în opinie minoritară, dată fiind gravitatea faptei comise, „antecedentele” pârâtei – deși sancționată disciplinar, a continuat să persiste în a nu-și respecta îndatoririle profesionale și legale –, faptul că pârâta nu s-a prezentat pe întreg parcursul procedurii disciplinare accentuând astfel ideea că nu a înțeles sau nu i-a păsat de gravitatea acuzațiilor aduse motiv care mă face să cred că nu există nicio perspectivă de îndreptare, dar și ținând cont de consecințele grave pentru părțile din dosarele precizate în hotărârea prin care s-a admis acțiunea disciplinară, precum și pentru ideea de

*"Consiliul Superior al Magistraturii este
garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED] [REDACTED]
justiție înfăptuită într-un termen rezonabil, sancțiunea potrivită care ar trebui
aplicată este cea prevăzută de art. 100 lit. e) din Legea nr. 303/2004, și anume
excluderea din magistratură.

Judecător